

stranko Tisovo (levičnike) z 107 glasovi zmagala; zbor bode adresno napravil in kralju poslal, in potem bode odbor 67ih svoje obravnave nadaljeval. Evo osodo Avstrije! — Gicimu, poslancu iz Komornega (levičniku), so včeraj študentje veliko baklado napravili.

Deželni zbor v Pragi 7. dec. Adresa nemške manjščine zavrnjena je z 126 glasovi proti 91. Sprejeta je osnova narodne (slovanske) večine, in sklenjeno je bilo izbrati deputacijo, ki adresno izroči Njih Veličanstvu. Dr. Rieger je v adresinem govoru rekel, da ni prazna beseda, ako pové, da slovanski narodi Avstrije se ne bojo udeležili ožjega državnega zbora. — Grof L. Thun predlaga s 106 družimi poslanci: naj zbor cesarja prosi, da ukaže vladi, da obljubljeni predlog o premembi volilnega reda se že temu zboru predloži.

Deželni zbor štajarski. V seji 6. decembra je dr. Razlag vprašal deželni odbor o zadevah volilnega reda in zakaj da odlašajo to stvar, češ, da okrajni zastopi morajo svoje mnenje izreči? Saj je vendar gotovo, da 2 petini štajarskih prebivalcev so Slovenci in da po številu tem in po plačilu davkov se jim krivica godí, ako vprihodnje ne pošljejo več poslancev v deželni zbor. Deželni poglavar odgovori na to, da bode prilika odgovoriti na to interpelacijo o sporočilu odseka za volilni red, ki pride kmalu na vrsto.

Deželni zbor v Poreču v svoji adresi povdarja prav obširno samoupravo občine in dežele, zgodovinsko pravo in slogo vseh dežel, da se vzdrži celota države, in pa odgovornost ministrov postavnim zastopom deželnim.

Deželni zbor v Opavi 6. dec. Adresa, ki je podobna drugim adresam nemškim in še to zahteva, da se odpravi konkordat, je bila brez ugovora sprejeta.

Deželni zbor v Salzburgu 6. dec. Adresa je sprejeta brez ugovora. Tudi ta adresa želi, da se, brž ko je mogoče, skliče državni zbor.

Deželni zbor v Levovu 17. dec. Bere se osnova adrese, ktera se poziva na oktobersko diplomu. Rusini so osnovali adresno, v kateri zahtevajo državni zastop po oktoberski diplomu in februarjem patentu. Kako so do poslednjega prišli, to je zastavica brez uganjke.

Dopisi.

V Buda-Peštu 7. dec. B. — Danes sem izvedel, da se v Peštu doneski za jugoslovansko vseučilišče nabirajo — al kaj! ne med Slovani, ampak med Magjari! Moj poročnik mi je pripovedoval, da je bil v neki kavarni; kar pride neki uradnik ogerske politične vlade, trd Magjar s póló do njega, naj kaj za jugoslovansko vseučilišče daruje. Tavernik baron Sennyey je neki 1000 fr. podpisal. *) Kaj mislite, od ktere kraja veter vleče? Jaz mislim, da iz Dunaja od ogerske dvorne kancelarije, — Magjari čutijo, da bi utegnili Hrvatje svojeglavni biti, da bo težko siloma ž njimi kaj prida opraviti, zato je jih mislijo s to radodarnostjo — na limanice vjeti. Magjari so hteli 300letnico Zrinjskega kakor magjarskega (!!) junaka obhajati; precej denarjev so že za to skup imeli; ker so pa Hrvatje tako drzni bili, da so si Zrinjskega prisvojili, so Magjari nabrane denarje magjarski akademii v prid obrnili, ter niso prav nobene svečanosti Zrinjskovi 300letnici napravili. Al čujte dalje! Brž po Zrinjskovi 300letnici so začeli za zagrebško vseučilišče doneske nabirati. Magjari se bojé zveze Jugoslovanov; zato je hočejo Hrvate k sebi privabiti, ter tako solidarnost Jugoslovanov zabraniti. Vendar sem trdnega prepričanja, da se Hrvatje ne bodo dali na led

speljati. — Na posled še eno novico. Od več strani sem že slišal, da so Magjari v Parizu nekega potomca Arpad-ovega zasledili. Saj vendar ne bo ta zidar magjar-orszaga?

Iz Velikoveca na Koroškem. — a. — 8. decembra. Velika nesreča bi bila pretekli teden kmalu zadela naše mesto; vnela se je namreč usnjarnica in zraven stoječi skedenj zunaj mesta. K sreči je malo dni pred sneg vse hiše pokril, da iskre, ki jih je veter raznašal, niso mogle do lesenih streh. Zadnji naš sejm (3. decembra) je bil prav živ. Ljudi se je sešlo od vseh krajev. Kupčija je bila prav dobra, posebno živinska. Tako je vendar ubogi kmet zopet nekoliko krajcarčkov dobil, da bo vsaj mogel davke in pólse poplačati.

Gorica. (Iz čitalnice.) V četrtek 13. decembra l. l. ob 5. uri zvečer bo po §§. 10 in 20 družbinih pravil naša čitalnica imela letni glavni zbor, k kateremu prijazno vabi vse čč. gg. družbenike Odbor.

Iz Matarijske županije na Primorskem 10. dec. — Priplavala nam je danica nove volitve našega nadžupanijstva. Bog daj, da bila bi srečna! Domorodci, glejmo, da prave ceste ne zgrešimo! Duh je sicer volján, al meso je slabo. Grdo bi bilo, da bi se dal kdo za časo vina kupiti! Naj se izbere pošten, domoljuben mož, kateri umé rane naše okolice celiti, in ne tak, ki le na svoje brke gleda, če tudi vse drugo pod zlo gre. Rojaki, kviško, da nam pride blag mož! Saj imamo domače možake, katerim se taka naloga slobodno izročiti more. Čujmo in premišljajmo, da pravo zadenemo. Kakor si bomo postlali, tako bomo spali. Brkin.

Iz Kastva 30. nov. — c. — Po vsem slovenskem svetu se je izbudil že duh národni, a temu, kakor nam je znano, so dosta národne čitalnice in druga národna društva pripomogla; zato se zdaj tudi pri nas tako društvo snuje. Preko 20 gospodov, pravih domoljubov, se je združilo, ki druge vabijo v svoje plemenito društvo, ktero se bo „liburniško društvo“ imenovalo (vendar je meni zastavica, zakaj mu ni ime „národna čitalnica“?) To društvo je v vsem podobno „národnim čitalnicam“ in se bode slovesno odprlo ob novem letu. Slava vrlim možem, ki se tū, kamor talijanščina prerada svoja krila steguje, poganjajo za národno stvar slovansko. Bog naj blagoslovi njihove dobre namere in jim pomore v pretežkem poslu! Kadar bode društvo naše oživelo, naznanjal vam bodem vestno njegovo delovanje. *)

Iz Celja. (Oznanilo in vabilo.) V nedeljo 16. decembra t. l. bodo v tukajšnjem mestnem gledišču čitalnični igralci predstavljali šaloigri: „Bob iz Kranja“ (iz českega po dr. J. Bleiweis-u predelano), in „Le na ravnost“ (po M. Kozélu poslovenjeno). Od leta 1851 ni bilo v tem gledišču nobene slovenske igre več. Takrat smo videli na glediščnem odru „Županovo Miciko“ in „Goljufanega starca“, ktero veselje nam je bil vrli gosp. Janez Jeretin, celjski knjigotiskar, napravil. Ta gospod že več let v materi zemlji počiva, al za nas ni umrl; on še živi po svojem sinu Edvardu, ki je ravno tako vrl Slovenec, kakor je njegov oče bil. Pridni ta gospod je dozda v čitalnici naši igre vredoval, in si je prizadeval, da se bode v mestnem gledišču na omenjen dan zvečer igralo. Čisti dohodek tega večera je odločen na korist tukajšnji bolnišnici. Bog daj dober uspeh, kateri je gotov, ako nas udje naše čitalnice in drugi domoljubi ne bojo zapustili.

S Pivke 6. grudna. — „Triesterca“ od 3. t. m. je zastran sporočkov za milosrčne naprave ranjcega gosp. Kalister-a po neki „poslanici iz Kranjskega“ prashanje stavila: kako je to, da še zdaj, ko bote kmalu dve leti po njegovi smrti pretekli, ni še ne eden ome-

*) Oni drugi podpis ne more biti istinit po tem, kar dobro vemo. Vred.

*) Dobro došlo!

Vred.

njenih sporočkov na svoj namen prišel? Ravno ta časnik pa je prinesel razjasnjenje na ono vprašanje tudi v „poslanici“ že drugi dan, to je 4. t. m. ter pravi, da dediči Kalister-ovi niso krivi zakasnjenja, ker so bili maloletni Wissiak-i 26. velikega srpana 1865. pravdo na ovržbo oporoke kupčijski in morski sodni v Trstu podali, ktera se je še le 30. listopada t. l. po poravnavi končala, in za to se sporočki poprej odšteti niso mogli. — Tudi pri nas se je slišalo o tej pravdi, samo da je bila po govorici že jeseni 1865. leta dognana. Al pustimo to, — zdaj je vendar po omenjenem razjasnjenju toliko gotovo, da so odpravljeni zadržki, ki so spolnitev oporoke Kalistrove mudili. Odsihmal mora skrb dotičnim gosposkam biti, da se milodarne naprave v pomoč potrebnim vsake vrste, katerih naša uboga dežela preobilno šteje, brez pomude in brez ovinkov starega kopita osnujejo in ustanovijo.

Kranj 10. dec. (Iz čitalnice.) Program za občni zbor in besedo v naši čitalnici v nedeljo 16. decembra ob 7. zvečer je sledeči: 1) Vesela igra „Kteri bo?“ v dveh činih. 2) Občni zbor. Dnevni red: a) Predsednikov nagovor; b) letno sporočilo tajnikovo; c) polaganje računov; d) volitev treh pregledovalcev računov; e) predlog odbora zastran premembe pravil; f) predlogi posameznih udov. — Po tem je tombola. — Naznanjamo vam ob enem, da čisti znesek veselice 25. nov. pogorelcem v Stražišču na korist, je znesel 144 gold., ki smo jih poslali g. fajmoštru v Šmartno, da se z županom in dotičnim odborom vred razdelé siromakom.

Iz Ljubljane. Za prihodnje leto namenjene razstave kmetijskih pridelkov in obrtnijskih izdelkov v Ljubljani zato ne bo, ker je velika razstava v Parizu, kamor bode iz naše dežele in sosednih naših dežel šlo veliko blaga v razstavo.

— Kakor slišimo, je c. k. deželno predsestvo ministerstvu na Dunaji poslalo nova pravila ljublj. hranilnice.

— Prav pridne so zopet letos gospé in gospodičine, ki delajo ubozim otrokom obleko, ki se jim bode v nedeljo pred božičem podelila. Posebno zahvalo zasluži tudi mojster Maršalek.

— Prekrasni po g. Pernhartu malani zemljovid, ki nam kaže velik del našega Gorenskega in pa Koroškega, povzet z veličanskega Stola, so neki svetli knezoškof kupili.

— Dopisniku v „Laib. Zeit.“ srce veselja poska-kuje, ko v 282. listu popisuje „lernfreiheit“ o učenju slovenskega jezika, češ, da še le zdaj „brez sile“ vrè mladina v ta nauk. Kakor je interpelacija g. Svetca v pondeljek v deželnem zboru prav na drobno dokazala, ne more pač nikomur srce veselo biti, komur je mar zato, da se temeljito uči deželni jezik. Ako „lernfreiheit“ rodi tako dober sad, kakor si oni pisatelj domišlja, zakaj ne nasvetuje brž enake svobode za vse gimnazijske nauke? Nam se tak princip dozdeva zelo nevaren, ker taka pridnost je od danes do jutri; saj svet sploh na „freiwillige“ ne stavi veliko zaupanja.

— Iz Zagreba se nam piše, da gospodičina Ljudmila Weiser, umetnica na goslih, in gospodičina Ana Kupka, dramatična pevkinja in umetnica na glasoviru (obé izučeni v dunajskem konservatorij) pridete v Ljubljano, kjer mislite napraviti koncert.

— Letošnji Nikolaj tudi slovenske Matice ni pozabil. Prinesel jej je v dar dve državni dolžni pismi narodnega posojila, vsako za 100 gold.; na darilnem listu bilo je zapisano to-le: „To slovenski Matici darujete dve domoljubni osebi.“ Bog naj jima stoterno povrne, Matici pa obudi mnogo takih domorodnih oseb!

— Matica česka v Pragi je naši Matici izmed knjig, ki jih je dozdej izdala, toliko jih poslala, kolikor jih še ima neprodanih. Tehtale so te knjiga 54 funtov.

Milodari za pogorelce v Stražišu.

Ž. v . . . 3 gold. 20 kr. Iz Košane 1 gold.

Kursi na Dunaji 11. decembra.

5% metaliki 59 fl. 25 kr.

Ažijo srebra 128 fl. 50 kr.

Narodno posojilo 66 fl. 20 kr.

Cekini 6 fl. 16 kr.

Vabilo na naročbo „Novic“ za leto 1867.

„Ni jih silniših kolednikov odnekaj na svetu, kakor so časnikarji, kadar se bliža novo leto. Poglej le ta čas v časnike kakoršnega koli jezika, pa vidiš povsod, kako po naročnikih koledvajo možje, ki že izdajajo časnike ali jih bodo še-le na novo pričeli izdajati. Ta svojo robo hvali, kar največ more; uni obeta, da le on bode prinašal, česar ne bo imel noben drug! Za tacimi „oskromnimi“ izgledi se vé, da tudi „Novice“ ne morejo zaostati. Da pa vabilo naše nekrati s predolgimi in preširocimi limanicami drugim sestavkom prostora, le ob kratkem to reče: „Kdor prihodnje leto nima „Novic“, po njem je!“ — Tako se je glasilo vabilo na naročbo „Novic“ na koncu leta 1863.

Postavili smo na čelo temu vabilu one besede zato, da opravičimo, zakaj današnjemu listu vzamemo nekoliko prostora za pričujoči oklic. Vvodnemu onemu članku dodajamo le še to: Kar je bil naš list dozdej, zvesto ostane tudi v prihodnje: iskren prijatelj naroda slovenskega. Razun tega, da bode radovednim donášal vsakoršnih novic, skrbel bode neprenehoma za to, da narodu za teló in duhá njegovega kaj prida ostane iz berila „Novičinega.“ Za to je našemu večletnemu trudu najmilejša hvala ta, da so „Novice“ našemu ljudstvu

bukve, ktere hranuje sebi in potomcem v poduk in zabavo. Da „Novice“, kakor je zdaj večina časnikov slovenskih, morajo tudi političen list biti, to nanašajo potrebe časa že od leta 1848.; kakor so dozdej „Novice“ temeljito obravnavale vsako važno politiško vprašanje, tako bodo s pripomočjo veljavnih mož ravnale tudi v prihodnje, in neomahljivo po istih pravilih, ki se strinjajo v tem načelu: Avstrija skupna, narodi njeni vsi ravnopravni!

In tako z Božjo pomočjo in prijateljsko podporo rodoljubov slovenskih nastopijo „Novice“ 25. svoj tečaj.

Cena jim je:

za celo leto po pošti pošiljanim	4 gold. 20 kr.
„ „ v tiskarnici prejemanim	3 „ 60 „
za pol leta po pošti pošiljanim	2 „ 20 „
„ „ v tiskarnici prejemanim	1 „ 80 „
za četrt leta po pošti pošiljanim	1 „ 15 „
„ „ v tiskarnici prejemanim	— „ 90 „

Za pošiljanje na dom v Ljubljani se plača za celo leto 36 kr. Za prenarodbo napisa (adrese) med letom se odraja 15 kr. Naročnina se pošilja tiskarnici Blaznikovi, ne pa vredništvu, ktero se ne peča z odpravitvostvom.